nſt. ād quā capturā (inſtar argi centū ferētis oculos) dilige
tiſſim⁹ ē. libros a tergo relinqt. nā ſtudē apud eū torq̄ri eſt.
ſupplicijq̄ʒ loco. liber ē. ego āt venatōis loco interdū poeſiʒ
video. q̄ poſſim facili⁹ diſpēdia vite ↄpēſare (more laborātū)
q̄ qn̄qʒ cātilenis ſolēt tedia ꝓpulſare (ꝛ itinerantiū) q̄b⁹ via
breuior videt̃ videt̃. ſi labor fabulis ſubleuet̃. Uale ſanus/
et ſatis viue fecundis

Rogatur amicus. vt mittatur per eum ſcirp/

Sa. oī deſiderabili gratiores. /tor peritus amico.
Proſpicias; mihi (rogo) amice chariſſime/ de ſcriptore bono
de bōitate nō ſolū artiſ loq̄r. ſʒ fidei/ q̄ nō mecū agat/ vt ille
eſtate pacta/ q̄ multa incepit. ꝑfecit nihil. Plurimi ille ꝓbi
erat. ꝛ ꝓmiſſionū maxia tuba/ ſʒ oē ꝓmiſſū in voce ꝑmāſit
q̄ vbicūqʒ loci eū ↄuenio. nō ſec⁹ a meo aſpectu fugit. qʒ ſi ba
ſiliſcū aſpicer&. Uolo mihi aulūgeliū bonis lr̄is ad grām ꝓ/
tractis/ mēdis caſtigatiſ eſcribi: quē nec vēo/ neqʒ ↄmodato
vl' lōgo tpe aſſeq̄ valeo Hac igit̃ epl'a viſa. q̄ ſi pignore facito
ad me bon⁹ ſcriptor accedat/ cui (vt rō ſuaſerit) ꝓmiū dabo.
Plurimūqʒ rogo ne differas. ne q̄ʒ ↄmittas. vt te poti⁹ excu
ſandū tarditatiſ q̄ʒ laudādū feſtinatōis efficias. Parcito tñ
ſi fuero (q̄ʒ equū ē) audētior. Nihil eñi ē qd̄ magni amoriſ ſi
bi ↄſci⁹ anim⁹ nō audeat p̄ſumē. Ceteꝝ p⁹ vltias lr̄as nihil
accidit. qd̄ tua intereē arbitror. p̄ter icredibile deſideriū meū
viſendi tui. qd̄ indies magis ac magiſ augeſcit. h̄ āt me leuaē
tibi ē officiū. ſi q̄d ex me vis p̄cipito/ tuis voīſ parē mihi ēte
voluptas ē. ꝛ nullū in pōdē pōd⁹. Ua. in eo/ q mortiſ vincu
la rūpit. ex Pari. octobris. vi. eo māe q̄ nocte fugauēat auro

Epiſtola cōſolatoria /ra conſurgens.

Sa. ꝛ pluſqʒ ſalutes/ ſi q̄d vſqʒ eſt. qd̄ his pl⁹ eſt. Accepi
lr̄as tuas plācitu plenas (diſertiſſime vir) quib⁹ rumorē ad
te veniſſe declaras/ q̄ frater tu⁹ in opido ſuo/ cū alijs ↄciui/
b⁹ obſidione hoſtiū ſit circūſept⁹/ vt nulla ſibi ſalutis ſpes
relicta videat̃. Nūc (rogo) dilectiſſime vir timorē exue. Peſ
ſim⁹ ſp in dubio augur/ ē timor. Quāqʒ ſepe/ vbi tioriſ ma
giſ ē. illic ꝑiculi mi⁹ ē In bell' eñi fallax ē ſpes/ ꝛ fallax ē tior/
vbi fere nihil ex p̄meditato/ vl' agit̃. vl' accidit. ſʒ eūt oīa in
ꝓpiē. Nō igit̃ deſperes (q̄ſo) nēo ſcit. q̄d p̄ſidij fortūa p̄bebit

Finis cuiuſlibet rei incertus eſt. nō em̄ ꝺ nihilo ħ nom̄ finis
grām̄atici dubij generis poſuere. Uale vir fama ingēs ſed re
q̄dē ingēcior. Ex louanio marcij viceſima ꝓma. volati inſtar
auis. que (vt Uirgilij verbo vtar). Rapti ſecat aera pennis
Lator harꝫ q̄ddā ſecreti tibi denelaturus eſt. meo nomine cu
ius verbis nudus ſic credere potes. ac mille forent eis appen
ſa ſigilla. qꝺcūqꝫ dixerit iuratū putabis.

Intimatur amicus amico ꝙ ſequenti die ſecum ſuo in reditu prāſurus ſit.

Uini optimi letiſſimos hauſtus ꝓ ſalute. q̄ ſalutatio in buc
cam cadit. quā iā ſitis inhabitat. Dū nūc curru vect⁹ (vir or/
natiſſime) domū tuā trāſitu aſpicio. mox ſaltu feſtino. velut
ad littus fracta puppe cōfugere. De curru deſcēdo celeriqꝫ cur
ſu domū tuā peto ad c⁹ fores pulſo ⁊ clamito parūꝑ tecuꝫ lo
q̄ndi ꝓpoſito. ſed dū vicini te in eccleſia eē nūciarēt. fecit par
ti impaciēcia vectoris. ꝑtiqꝫ diſtācia ꝙ illic te nō ſequerer ꝑ/
tim q̄ꝫ ꝙ inculta fui ruſticanaqꝫ veſte cōtectus. i q̄ te ſolo co/
rā cōꝑabo nō formidabo. Parui curās q̄lis extrinſecus tibi vi
dear. q̄ꝛ lōgo aptū ac nudū aīmū cognouiſti. Sed dum cla/
more vectoris. ſocietatiſqꝫ rurſus cogor currum aſcendere ec
ce inopine ſcolaris occurrit. c⁹ ex corio calamum ꝑeto hancqꝫ
precario papirum nactus / has tibi dandas relinquo quib⁹
cercior fias ꝙ cras rediens tecum pranſurus ſim. niſi vel deo
vel fortune vel tibi ſecus placuerit. Interea vale fau/
ſtus. ⁊ fruere votis / neqꝫ vnq̄ꝫ rogatum iouem inueneris
ſurdum.

Filius ad patrem ꝓ ſubuentōe vt libros emat.

Humilimam obedienciam loco ſalutis. Cōmemoratō veſtre
et q̄dē vltronee ſpōſionis (metuendiſſime pater) oī cyroḡpho
mihi efficatioris. cūctoqꝫ pignore certioris. intrepidaꝫ mihi
afflauit rogādi fiduciā. vt mihi denarios ꝑ tutū. ⁊ celerē nun
ciū mittere dignemini. quibus mihi libros valeaꝫ cōparare
Clare em̄ nouiſtis (optime pater) qualiter anni eūt (Ouidio
teſte) more fluentis aque. nec qui preterijt iterum reuocabit
vnda ſi hec indulta ſtudio tempora fluxu continuo decurrūt
abſqꝫ refluxu / que tēpora neq̄o in ꝓiectū meū inflectere ſtāte
non modo mihi penuria. ſed omnimoda librorꝫ carēcia. que